

కావ్య వేదికముల వెలువడుచున్నవే. కవిత్వ కోరికలు...

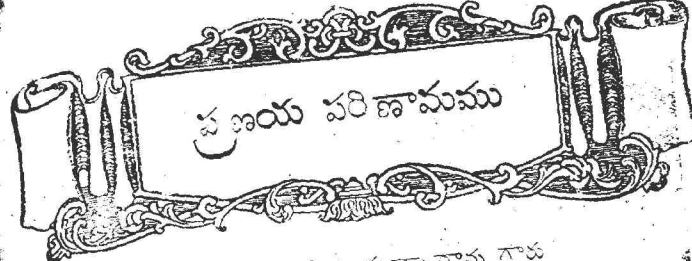
సీ. కవిత్వము నవలెనని జనుగాని, నిర్విభక్తిగాని యెవ్వరు? కవిత్వము నవలెనని జనుగాని, కవిత్వము నవలెనని జనుగాని, కవిత్వము నవలెనని జనుగాని...

సీ. కవిత్వముననే కవి కామెగా యును, నాచిగ్గముగా... కవిత్వముననే కవి కామెగా యును, నాచిగ్గముగా...

సీ. నిమగ్నమున నొక్క నెఱవన్నె దులకించు, ప్రకృతిని నిర్మలముగా... నిమగ్నమున నొక్క నెఱవన్నె దులకించు, ప్రకృతిని నిర్మలముగా...

సీ. కవిగీత ముతగా గాంచి నిల్విన నీవు, కిరకూజితమునకే... కవిగీత ముతగా గాంచి నిల్విన నీవు, కిరకూజితమునకే...

క. కవివై పామచు నీమది, దవలినగతి బోదుగాక తగవు విడిచి... కవివై పామచు నీమది, దవలినగతి బోదుగాక తగవు విడిచి...

గుండమెడ వేంకటసుబ్బారావు గారు

ప్రణయ పరిణామము అని యాజుతువు... ప్రణయ పరిణామము అని యాజుతువు... ప్రణయ పరిణామము అని యాజుతువు...

"నీకేమియు నాపని పంపింపలేదుకదా"

మృదుమధుర కంఠస్వరమున బ్రశ్నించుచు గుఱ్ఱమువైచుండి నేలకు లంఘించెను. ఇదివఱ కట్టికారుణ్యమెన్నడును జవించుచుండుగని యాబాలిక యీ మాటలకు అచ్చవడినోట మాటరాక నిలచియుండెను. అంత నాతడు తన చేతుమాలును దీసి యామె కన్నుల నీ రద్దచు "బాలా! భయపడ వలదు. రమ్మ, నిన్ను నీయింటియొద్ద విడిచినట్లేదను," అని యామె ననునరించెను. నిశ్చయముగ వారిద్దఱును పయనము సాగించుచు నాబాలిక కుటీరమును సమీపించిరి. ఇంతవఱకును భయ విభ్రంతులచే మాటలేక యుండిన యాబాలిక యిప్పు డించుకదైర్యము వహించి గద్గద స్వరమున "ఇదియే మాకుటీరము" అనిపత్నెను. ఇరువురును లోపి కేగిరి.

జరిగిన భయంకరదంత ము నెఱిగి యా బాలికామహిమల్లి యానంద వశ్యమున బొప్పములు రాల్చుచు నున్నప్పుత్తనకు హృదయపూర్వకముగఁ తాభినందన మొనరించెను. అందుల క "అమ్మా! ఇందు నేనొనర్చిన విశేష మేమిది? ఆకదయందుండిన యొకానొక యబల ప్రాణములఁ గాపాడఁదలంపని నిఘరాత రాజపుత్ర నంశమునఁ గదా?" అని విచారపూర్వకముగ మాటుపత్నెను. మిమ్మట నా హృద్యాంగనవలన వారిగూర్వచిత్త మయ్యుఁ దెలిసికొనెను. ఆ బాలికావేద కమ కుమారి. ఆమెతండ్రి ఛల్లీయందు నత్తయి పాఠముఁ జేయుచుండిన యొక్కఁడగుచు కమల సంక్రందవయోట నామెతండ్రి మరగ

మనము... వారిబంధువులు... మా నస్త్రాగార... యీమాతా... విడ... వీనావస్థ... విడువవలయును... కమలకు రక్షించుటకై... హృదయపూర్వకమున... ఛల్లీగరుమును... యిట్టి కనకహరము దున్న... మన... ప్రాంతమున నా కుటీ... నిర్మించుకొని కాయకష్టమున జీవన... సాగించుచుండెను. ఈ యుదంత... నాలించి యారాజపుత్రుఁడు దుఃఖ... తనతనకేలేది మరలఁ దమ్ముఁజూడ... నానాముఁడే యవ్వోటుఁబాసి... పోయెను.

II

మననాడు కమల యుదయ మాదిగఁ గానినెవమును కుటీరగవాక్షమునుండి వెలు... నామె నెవ్వరినిమి త్తమో యత్యాతు... మున నిశ్చించుచుండెను. కాని, యామె... ముచుచుండిన వ్యక్తి యెప్పటికిని... నప్పుట కానరాదు. అస్తవయమైనది. ఆక... ను సూరచాపాయావృతమై నిరాశను... క్రిందించుచుండెను. ఇంతలో నడుగులచప్పు... వివవచ్చెను. ఒక వృద్ధమహమ్మదీయుఁడు... నుగురు నేవకులచేఁ గొన్ని భద్ర్యపదార్థము... రు, కొన్ని వస్త్రములను మోయించుకొని... వచ్చి యాకుటీరముముందు దిండెను. వానిని... ముతల్లి గ్రహింప నంగీకరింపకున్నను, ఆ

వృద్ధమహమ్మదీయుఁడు పదార్థముల నచ్చట విడిచి మోటుమాటాడక తనదారినిబోయెను. అంత గామాతాపుత్రిక లిరుగును, తమ దారిన్త్యజీవనమునకు జాలిమొది తమక్షేమా భిలాషియగు నా రాజపుత్రుఁడే యభిమాన విశేషమున నాపదార్థములను బంపెనని నిశ్చయించుకొని, వానిని స్వీకరించిరి. కాని, యీ వస్తువులు కమల కానందమునకుమాటు మఱి త హృదయవేదనను గలిగించెను. అప్పటినుండియు నామెహృదయాంతర్గతముగు ప్రేమజ్యోతి ద్విగుఁజేకృతమై విరాజిల్లెను. ఎట్లైనను దన హృదయము నపహరించిన యారాజకుమారు నొక్కఁడారి చూడవలయు నను కుతూహల మామె కశికమయ్యెను. కాని, యామె తన మనోరహస్యమునుగు ప్తవఱచుకొన నెంతయో యత్నించెను. మఱునాడు రాజపుత్రుఁడు తప్పక వచ్చునని యామె పుట్టెఁడనతోఁబ్రతి షించుచుండెను. కాని యానాడు సహిత మామె విఫలమనోరథ యయ్యెను. గడచిన నాడు వచ్చిన యావృద్ధ మహమ్మదీయుఁడే నేడు సహితము ఎప్పటియట్లఁ గొన్ని పదార్థములను వారియింట విడిచిపోయెను. ఈ విధముగఁ బ్రతిదినము నావృద్ధుఁడేవో తినుబండ్లములను గొనివచ్చి వారి కుటీరమున విడిచి పోవుచుండుట వాడుకయయ్యెను. కాని, రాజపుత్రుని పునర్దర్శనము మాత్రము కమలకు మఱి ప్రార్థించలేదు. నానాటి కామె హృదయము విరహభారమునఁ గ్రుంగిపోవుచుండెను. ఒకనాటి సాయంసమయమున నెప్పటి యట్లు నావృద్ధమహమ్మదీయుఁడు తమ కుటీ

గమనకు వచ్చినంతనే కమల తన రాజపుత్రుడని నా రాజపుత్రయనకుని గుర్తించి వాని కడిగెను. అంత నావృద్ధుడు “రాజపుత్రుడేవ్వడను?” అని యామి చిట్లించుకొనుచున్నాడని అందుకు కమల “అవును దినము కేవల నీ సదాకములు మా కడు జేయుచున్నాను. నూతన పాత రాజపుత్రుడు కాకా?” అని తిరుగు బ్రశ్నించెను. అంత నాతడు గంభీరముగ “నాచేత రాజపుత్రుడెవ్వడను? సదాకములను బంపుచుండుటలేదు.”

“నాచేత రాజపుత్రుడెవ్వడను? సదాకములను బంపుచుండుటలేదు.”

అని మాటునల్లి వెడలిపోయెను. ఈ ప్రత్యుత్తరముచే గమల మానసము నావరించుకొనియుండిన యంధకారము మఱిత గాఢమైనది. ఆమె కిప్పుడేవిషయమును విన్నవముగఁ దెలియుటలేదు.

మూడు క్షిరమాసము లతికష్టముగ గడిచిపోయినవి. ఒకనాటి సాయంసమయముననాక స్మితముగ నానాటి రాజపుత్రయనకుఁ దా

కుఁగరమును తిచ్చి మా యనాగ... మూసము... రన్యోచ్యము నెఱింగిరి. అకు నర్పనమిచ్చును. దుఃఖములను... మూసము... వారికు... మూసము... పచ్చుచుండుటయు; ఆమె ముఖపద్మము వికసించి ముగ్ధముగా జనియించెను. ఆమెతల్లి యిందుల జూచి, “నాయనా! కేఁగినుండుము. వెట్టిసదాకములను మాకు పంపవలయును. దీనముగఁ బ్రార్థింతును. అందుల కారామపుత్రుడెవ్వర్య మభినయించును, “సదాకములను పంపవలయును? కేవల సదాకములను పంపుచుండుటలేదు. నిండు సేపాశము బలవత్తర మగుచుండు. గణపచ్చిన నేను కమల పొందుచుండిన యానందమునకు దని చెప్పెదనులెందు? అందుకు, ఈ విధముగ నెకసంపూర్ణ వత్స ని కల్గెను. ఈ మామవహాత్మ్యహమున గడచిపోయెను. యర్థ మా మాతా ను యింకా నొకభయంకరదుఃఖనము కేమియు బోధపడ లేదు. మామెను ముంచునన్నదని కమల కేమి కమల చిత్తవృత్తి యెందు? మాతాత్మగ కుమారసింహుఁ డాల్లోలమై యనేకవిధమునకు వచ్చుట మానెను ఇందులకుఁ మూఁడుచుండెను. పిమ్మట మామెయొందును? ఎంత యోచించినను నావృద్ధాంగన, “నా కమలకేమియుఁ దోచుటలేదు. ఆమె తన నా! నేను వొలుత నడచుకష్టమును నిందించుకొనుచుండెను. అ

నిండు సేపాశము బలవత్తర మగుచుండు. గణపచ్చిన నేను కమల పొందుచుండిన యానందమునకు దని చెప్పెదనులెందు? అందుకు, ఈ విధముగ నెకసంపూర్ణ వత్స ని కల్గెను. ఈ మామవహాత్మ్యహమున గడచిపోయెను. యర్థ మా మాతా ను యింకా నొకభయంకరదుఃఖనము కేమియు బోధపడ లేదు. మామెను ముంచునన్నదని కమల కేమి కమల చిత్తవృత్తి యెందు? మాతాత్మగ కుమారసింహుఁ డాల్లోలమై యనేకవిధమునకు వచ్చుట మానెను ఇందులకుఁ మూఁడుచుండెను. పిమ్మట మామెయొందును? ఎంత యోచించినను నావృద్ధాంగన, “నా కమలకేమియుఁ దోచుటలేదు. ఆమె తన నా! నేను వొలుత నడచుకష్టమును నిందించుకొనుచుండెను. అ

మఱచితిని. నీనామనేమి? నీయందంత ముగ్ధములు యోచనానిమగ్నయై గడపు యుఁదెలియఁజెప్పిమహ్మానందింఁజేయుచుండెను. ఆమెహృదయ మల్లకల్లోలమైమరల అని వేఁడెను. అందుల కారామపుత్రుడెవ్వర్య మభినయించును, “సదాకములను పంపవలయును? కేవల సదాకములను పంపుచుండుటలేదు. నిండు సేపాశము బలవత్తర మగుచుండు. గణపచ్చిన నేను కమల పొందుచుండిన యానందమునకు దని చెప్పెదనులెందు? అందుకు, ఈ విధముగ నెకసంపూర్ణ వత్స ని కల్గెను. ఈ మామవహాత్మ్యహమున గడచిపోయెను. యర్థ మా మాతా ను యింకా నొకభయంకరదుఃఖనము కేమియు బోధపడ లేదు. మామెను ముంచునన్నదని కమల కేమి కమల చిత్తవృత్తి యెందు? మాతాత్మగ కుమారసింహుఁ డాల్లోలమై యనేకవిధమునకు వచ్చుట మానెను ఇందులకుఁ మూఁడుచుండెను. పిమ్మట మామెయొందును? ఎంత యోచించినను నావృద్ధాంగన, “నా కమలకేమియుఁ దోచుటలేదు. ఆమె తన నా! నేను వొలుత నడచుకష్టమును నిందించుకొనుచుండెను. అ

III

“పాపము! కుమారసింహులకేమి కష్ట మునందవించెనో! యేమి యాపదవాటిలైనో! జేయన్న, నాసౌఖ్యమే తన సౌఖ్యముగ జూచి, నాయానందమే తన యానందముగ

భావించి, యనవరతము తనసాన్నిధ్యభాగ్యము సాక్షింపగుచుండిన యాతఁడురాక యుండుటకుఁ గారణమేమి?” యని కమల పరిపరి విధముల యూలోచనములతో దినమొక యగ్రముగా గడుపుచుండెను.

యిట్టి మనస్తాపమున నామె కష్టమగుచుండ, వేఱొక హృదయవేదనసహిత మామె నావరించి కల్లోల పెట్టసాగెను. దుర్గరమైన జరాభారమునకు, పుత్రికా జీవనవిషయిక మైన యంతరంగిక విషాదభారము తోడై యామె తల్లిని మంచముపైఁ బడవైచెను. ఇంక నామెను గనిపెట్టుకొనియుండు భారము కమలపైఁ బడినది. అహోరాత్రము లామె తల్లిమంచముప్రక్కఁ గూర్చుండి యుపచారములు చేయుచుండెను. కాని, యాహార విహీనులై యంతకాలము వారు జీవించఁ గలరు? జీవనమంతకంతకు వారికిదుర్భరమగుచుండెను. ఈవిశాలజగమున నేకమాత్ర బాంధవయైన కమల యామెతల్లినిఁ గాపాడుకొనుట యెట్లు? ఎట్లకేలకుఁ గమల జీవనోద్యోగమునకై ఢిల్లీ నగరమునకుఁ బోవుటకు నిశ్చయించుకొనెను. అచ్చటఁ గుమారసింహునిఁ దప్పకఁ జూడఁగల నను యాక యామె కించుక యుత్సాహముఁ గలిగించెను. ఈ యుత్సాహమే తనకు మార్గ ప్రదీపకముగనామెయొకనాటియందయమునఁ దల్లియొద్ద సెలవుగైకొని, ఢిల్లీపురాభిముఖమై బయలు నెడలెను. మార్గమధ్యమున నామె యనేక వికృతాలాపములకు గుఱి కావలసి వచ్చెను. కాని, హృదయము దిటము చేసి కొని, యామె యించుకంతయు బెదరక తన

చూచుచుండగానే యుత్సవ మధ్యశ్య
మయ్యెను. ఇప్పుడామె కంఠయు నంధకార
మయమై తోచుచుండెను. తీరిగి యామె
యంతఃపురోన్మజ్జియై పోవనాగెను. మార్గ
మధ్యమున నామెకు తోడిపరిచారికయొక్కతె
యెదురై యామెను బలుకరించెను. ఆమెను
జూచి కమల, “అమ్మా! ఇప్పుడీయుత్సవము

నకుఁ జట్టచివరను అశ్వాభూషణుడై వాపుచుం
 కిన మా యువకుఁ డెవ్వఁడు?" అని ప్రశ్నిం
 చెను. అందులకామె మాశ్చర్యపూర్వముగ
 "అయ్యో! కమలా, యువరాజు కనుకఁ
 దగు ఖుస్రూను నీ మెఱుగవా? ఆరెండు రాజా
 మానసిహునిమేనల్లుడు! ఎప్పటికైనా నాచే
 ఢిల్లీ సింహాసనముపై సధిష్ఠించునను నమ్మ
 కముకూడ నాకుఁ గలదు!" అని మామ
 వల్కెను.

ఈ వాక్యములు కర్ణములు సోకినంతనే
 కమలాకుమారి హృదయప్రవృత్తి యెల్లుండె
 నో వర్ణింప నలవికాదు. ఆమెకుమేనఁ డైత
 న్య ముడిగెను. అప్రయత్నముగ నశ్రువులు
 పు లామె చెక్కుటద్దములపై జలజల ప్రవ
 హింపసాగెను. ఇంతకాలమునుండియు నత్యంత
 తానురాగమునఁ దనస్రాణధనముగఁ ద్రేమిం
 చు చుడిన యాతఁడొక మహమ్మదీయుఁ
 డు! ఆదై చక్రవర్తికి సన్నిహితబంధువుఁడు.
 తానొక దరిద్ర హిందూబాలిక! ఇంక నాత
 నితోఁ దనకు వివాహమెట్లు పొనఁగును? చిర
 కాలమునుండియుఁ దన మనోగతమై యున్న
 ప్రణయబీజము పుష్పించింధలించుటెట్లు? అసం
 భవము! కేవల మసంభవము! ఒక్కపెట్టున
 నామె హృదయము క్రంగిపోయెను.

దీర్ఘ విచారమున నామె వ్యాధిగ్రస్తమై
 తన యజమానురాలియొద్ద సెలవుఁ గైకొని
 తల్లియొద్దకుఁ బోయెను. తిరిగి మానము దీన
 ములలో యువరాజ్ఞి నైద్య సహాయమున
 నామెకు గొంచెము స్వస్థత చేకూరెను. అనం
 తర మామె తన యధికారిణియొద్దకుఁ బోయి

తనవ్యాధినివాఁడనుగులు యందఁ జూపి
 నామె తనకుఁ దోడ్పడుదులకు
 నొదవము పొందెను. "యవరాజ్ఞి! మా
 మును నే నెన్నఁచిని మఱువఁజూచు
 కొన్ని కారణంబు ముఁచే నేను నీ
 మునుండి పోవలయునున్నది. నాకు
 అని వల్కెను. అందులకు యువరాజ్ఞి
 భేదజడి, ప్రయత్నించియుఁ గమల
 దలనుండి మరల్చుటలక; చివరకా
 తనతో నామెను గమనఁగోరెను. తన
 దుకు సమ్మతించెను. ఆ రాత్రి యా
 గోష్ఠియందుగమల మొకదారుణమైన
 తమును వినినది. ఖుస్రూ రాజకుమారు
 అనగా, తాను ప్రేమించిన కుమారు
 కారానిబద్ధునిజేయుచు నలీం
 ప్రయత్నములు జగవడచుచున్నవి
 చారము పిడుగుపాటునలె ఈమె
 ములఁ బడినది. ఇంక నీ యపాయ
 తన ప్రేమపాత్రునిఁ దాను కాపాడు
 యెట్లు? ఆ ఊణమేదో ఖుస్రూనివా
 గురైతింగి యాతనినొక నీయుదంతమును
 యఁజేయుటకే తొలుత నామె సం
 కొనెను. కాని, మెటచేమనను మాట్లాడు
 యంతఃపురమును విడువక, ఇంకను ద
 ధములగు విశేషములను సగ్రహిం
 శ్రేయస్కరమని తలఁచి యతి బాగయా
 సంతయుఁ గనిపెట్టుచుండెను.

అంత నొకరాత్రి ఖుస్రూను బద్ధు
 టకై యంతయు సర్వస్వముగనున్న
 చార మామెకుఁ దెలియవచ్చెను. "ఇంక

నా కుమారింహుని రక్షిం
 నాకాములముఁ గాపాడిన యాదనూ
 ముమున కను దీవుకొనఁజాలనా?
 యుమ్మరిమును నన్న యిట్టి యోచన
 మెఱుగదోయెను.

చక్రవర్తి మరణాంతరము,
 కుమారుడగు నలీము, నలీం శ్వేషపు
 ఢిల్లీ సింహాసనము
 కుమారుడగు నలీమే రాజ్యా
 చక్రవర్తియై యాతఁడు నల్లు
 ఈ యువకాళమును జేకొని
 మానసిహుడు తన మేన
 సింహాసనాధిష్ఠితుని జేయు
 నానుకొనెను.

మరణవాఁడై వినినంతనే ఖుస్రూ
 మామయగు మానసిహునిగలియు
 చందలహృదయఁడై నడి వడిగఁ
 తనకున్న లన్నవారిని సహితము గ్రుడ్డి
 సహితము గ్రుడ్డి
 యెకనన్నని బాటవెంబడి
 మార్గ మధ్య
 యాకాశవృక్షి యడ్డమై యాకాశ్మిక
 నాతని నెలావఁ జెట్టెను.

"ఎవరువారు?" అనిగంభీరముగనాతఁడు
 ప్రశ్నించెను. అంతఃక్రీకరమున నావ్యక్తి,
 ఈరాత్రి రాజభవనమునుండిమీరు

టకై వేచియున్నాను," అని మారుటల్కెను.
 ఈ వాక్యములుందు ఖుస్రూ కించు కంతయు
 విశ్వాసము లేకుండెను. "నన్ను బంధించువా
 రెవ్వరు?" అని యాతఁడు నిర్లక్ష్యముగ ము
 హాసముజేసెను. అంతరామె "ప్రభూ! నన్ను
 తీమించుడు! ఈ యాపత్సమయమున కేవ
 మిమ్ము విడువను," అని వృథముగ నాతని
 చెయిఁ బట్టుకొనెను.

ఆ నిబిడాంధకారమునఁ దన్నట్లు నిర్భీ
 ఢించుచున్న యావ్యక్తి యెవ్వరో యాతఁడు
 గుర్తించలేకపోయెను. తప్పక ఆ సలీం చా
 రులయందొక్కతెయై యుండునని నిశ్చయిం
 కొని, మాతఁ డామెను బలవంతముగఁ ద్రోసి
 వైచి తనదారినిఁ బోయెను.

అట్లు కొంతదూరమేగుసరికి, హఠాత్తుగ
 నాయుధహస్తులగు సిపాయిలు కొందఱాతని
 వైఁబడిరి. ఒరనున్న ఖడ్గమును వైకిడియు
 టకైన నాతని కప్పట్టన విలులేకుండెను. అద్వి
 తియుఁడైన యాతఁడు త్తరిక్షణమేవారిచే బందీ
 కృతుఁడయ్యెను. పిమ్మట వారివలననే యాతఁ
 డును ఘడియక్రింద తన కెదురైన యువతి సలీం
 శుద్ధాంతమునందు బానిసవృత్తినుండిన కమల
 యని తెలిసికొనెను. "కమల" యను నామా
 త్మరములు చెవిఁబడినయంతనే యాతని మాన
 సాకాశమున మెఱుపు మెఱసినట్లయ్యెను. "ఆ
 కమలయే యీకమలయగునా? అయిన నామె
 నలీంశుద్ధాంతమునందలి బానిసయెట్లయ్యెను?"
 ఆతని హృదయము మిక్కిలి కళవళ మొందఁ
 జొచ్చెను.

అనతికాలములో సిపాయి లా నుండు
 డ్కొనిపోయి యొక చెఱసాలయందీ
 కారాగృహానికి వాతడు కమల
 ప్రశ్నించెను, కాని విశేషమేమియు నాతనికి
 చెలియలేదు. ఆమె యొకయంతఃపుర పరిచారి
 కయనియు తన తల్లి మరణించిన కాణమున
 నామె యిప్పుడు దాసీవృత్తిని బరిత్యజించె
 ననియు మాత్రమే మాతనికి చెలిసెను. ఆ
 కమలయే తన ప్రేమపాత్ర మగుకమలయనియు;
 ఏకారణముచేతనో యీ బానిసవృత్తి నవలం
 బించెననియు నాతడు స్థిరపఱచుకొనెను.

మాటుకేషమున నాతడు దేశ సంచా
 రముజేయుటయు ఆనాడు ఎనుబోతు పదా
 హతులఁ బావనన్న కమలను తానురక్షించిన
 వృత్తాంతమున, పిమ్మట ననుదినమునవలయు
 వస్త్రాహారములను కమల యింటికిఁ దాను
 బంపుచుండిన సమాచారమును, క్రమక్రమ
 ముగ నాతనికి జ్ఞప్తికివచ్చెను. చక్రవర్తియూ
 జ్ఞానవర్తియై తాను దక్షిణ హిందూస్థానము
 నకుఁ బోయియుండుటచే నాతఁ డామెనునాగ్దా
 నస్త్రకారము చూడఁజాలక పోయెను. తిరిగి
 మూడుమాసముల పిమ్మట నాతడు శిల్లీనగ
 రమునుజేరికొని నప్పటినుండియుఁ బ్రతిదినము
 నాతడు కమలకుటీరమునకుఁ బోవుచుండెను.
 అనతికాలములోనే యవిభేద్యమైన ప్రేమ
 పాశము వారిరువురిహృదయములను బంధిం
 చెను. ఇట్లుండ, హఠాత్తుగ నొక్క దినమున
 నాతడు చక్రవర్తియొజ్ఞఁగొని కాశ్మీరదేశ
 మునకుఁ బోయెను. ఇదియే దురదృష్టవంతు
 రాలగు కమల నీచదశకుఁ బ్రారంభము. ఆ

మీఁది కమలా వృత్తాంతము స్వయంబ్రహ్మ
 సియే యన్నది.
 కాని, తాను దేశవారియై యున్నప్పుడు
 ఇంతకాలము కమలాకుమాఱి ముఖ్యముగా
 దూరస్థమై యున్నను, ఆరాజపుత్రుని
 లను మఱువలేదు. కాశ్మీరమునుండి
 చ్చిన యనంతర సూర్యుని శిల్పికిఁ బ్రా
 కించెను. కాని యానంద కుటుంబమున
 చ్చటలేదు. కమల వృత్తాంతమేమియు
 నికిఁ చెలియలేదు. ఈ యువతయు
 నొక్కటొక్కటిగ, బంధకారమున
 యాకారాగృహము నందాతని స్మృతి
 గోచరించెను. “కమల! యెచ్చటనున్న
 మెను మఱువఁజాడగలనా? ఆమె నీ
 న్నదా? లేక, కళావదాన్తివృత్తి
 నహింపఁజాలక మరణించినదా? ఛీ!
 జరుగును? ఈశ్వరపాలితమున నీ
 మున తిండికిలేక మరణించిన ప్రాణి
 యను లేదు! ఆమె తప్పక కేంద్రియ
 ను. కటకట! నేను నిర్భాగ్యుడను!
 డను! కారాబంధుఁడైన నేనిక నా
 సహాయముఁ జేయఁగలను?” అని
 బాష్పవారిపూరితములైనతనన్నుల
 “దైవమా! అకాల మృత్యువును
 రక్షించి నాకమల కాధారముఁజూపు
 యంజలి మొగిడ్చెను!

ఈశ్వరానుగ్రహమున నదిగ
 ననే యాతనికి కారాగృహవిముక్తి
 తన మేనమామ యగు మానసింహుని
 త్నవిశేషముచే నాతడు వెనుండి

నామలమునకుఁ బోయి యుచిత
 కమలను నూచినంతనే బ్రస్తు ముఖ
 నందవలవసరమై యామెను నొగ్గలించుకొనఁ
 బోయెను. కాని, కమల యాతని బాహుబంధ
 మునఁ జిక్కఁక తప్పించుకొని, మాత్రవిశేష
 “ప్రభూ! వేయిపుడు. తాము రాజపుత్రులు
 కారనియు మహమ్మదీయస్వయానంబాతులని
 యు,తమస్మృతనామము కుమారసింహులని
 కాక బ్రస్తు యనియు నే నిప్పుడు కేంద్రికొం
 టిని! తొలుతనే తమనిజవృత్తాంతము నా
 కెఱిగించియుండిన, నేను మిమ్ముఁ బ్రేమించు
 టకే సాహసంపకయుండును. ప్రేమించి యీ
 విధముగ నగాధమైన యీ దుఃఖసాగరంబున

రాష్ట్రముగ నాతని యెదుట నన్నాసినీషమున కమల సాక్షాత్కరించెను. న్నార! ఒక్క ప్ర
 శ్నకు మాత్రము నాకుఁ బ్రత్యుత్తరమిమ్ము.
 నన్ను వినాహమాడెదవా?”
 ప్రేమామృత మొలుకుచున్న యీ ప్రశ్న
 కర్ణపుటముల సోకింతనే కమలదేహమా

మునిగిపోవకయుం
 దును!” అని పత్తి
 బాటబాట కన్నీరు
 గార్చెను.
 అంత నాతడు,
 “కమలా! నాయనజ్ఞ
 తకు మన్నింపుము!
 ఆవిషయమై ముచ్చ
 టించుటకు నాకీస్వి
 డవకాశము చాల
 దు. నన్ను శత్రువు
 లు వెంబడించుచు

పాపము కలగిన మహావీరు! నీవు
మన దుష్టాన్ని విడచి, యామె "అయ్యో! నీవు
నా కుమార్తెనిమానినై యున్నా" —

భువ్రా — "కమలా! నన్ను తీసుకుపోయి నీవు
కన్ను వివాహమాడదనని చెప్పుము. నా
కవియేదాలును, ఆమీద నింక నే నెట్టి
నిరసననున కేనియు నవేక్షించను."

కమలా — "కుమారసింహా! నిన్ను వివాహ
మాడదనని చెప్పటకే నా హృదయము
నన్ను బ్రోత్సహించుచున్నది. అందుచే
నే నుద్ధరింపగ శక్యతానందమనభవిషం
గలను! ఈ ఢిల్లీ సింహాసన మధ్యమందు
మహాభాగ్యమునహితము నే ననుభవింప
గలనను సంపూర్ణ విశ్వాసమున్నది! కాని,
ప్రభూ! చిరకాలనర్థితమైన నామతసాంప్ర
దాయమును, కలగారవమును, నేను
కళంకభూతముఁ జేయఁజాలను. వాని నిమి
త్తము నేను నా ప్రేమధనమును భార
పోయటకు సంసిద్ధునై యున్నాను. నా మా
తాపితరులు మరణించిరికాని, వారియాత్మ
శాంతి నాసాఖ్యముకన్న వేయి రెట్టి ధికము.
నన్ను తీసుకుపోయి!" అని బాష్పాకృత
కేత్రమై గద్గదస్వరమున కమల మాటలు
చెలికెను.

ఆమె వాక్యములను ఖుస్రా సావధాన
ముగ నాలించి, యామె యెదుట మోకరించి,
"కమలా! ఇట్టి మహాన్నతాదర్శవిరాజిత
వైన నిన్ను నేనొక ప్రత్యక్షమైన వత్సముగ
భావించుచున్నాను! నీ యంతరాత్మ కెట్టిభంగ

పాటును కలగినది? నీవు గొప్ప
యొక్క కోరిక మార్చుము చేసు
నను. నా యవనావనయమునందును
మొక్కసారి నీ దివ్యచరణ మిన్ని నన్ను
గ్రహించుము! ఈ మాటలతో నాకు భావ
మును విడచి యాస్వస్యం దయ్యెను.

నేటి నుండియు ఖుస్రా హృదయము
దొక గొప్పవదననము జరిగెను. ఇప్పు
ని కెట్టి దైహికభాగాకర్షణయైనను, ఢిల్లీ
సనాపేక్షాను సంపూర్ణముగ నభివృద్ధి
తమనందాతనికి విరక్తి పొడమెను. ముఖ్యము
మయా, క్రేయోభిలాషియు నగు మా
హుని యాజ్ఞానుసార మాత్రం దురదృష్టవశాత్తూ
మునకుఁ బోలేను. తిరిగి నేటి నుండి
నాతఁడు బునికృత్యమై గాఢయద
గృహమునందంచుబడెను. ఇది దీర్ఘ
ములాచరసాలయం దానఁడుగడపెను.
తరము రాజాజ్ఞచే నాతఁడు చంద్ర
హంతకుల ఖడ్గాహతులచే నాతని దే
చీపుబడుచున్న సమయమున, నాతని ద్రో
గూడ నొక యువతీమణి సహితము బిడ్డ
చండుటఁ గాంచి యెల్లరును విస్మయముగ
కడ ప్రాణముతో ఖుస్రా ఆమెనుబూచి నంటించి మెల్లన నన్ను తేలి
వ్వరపు?" అని యామె నడిగెను. ఆ యందంబు జూపు నీగొంతుతనము
కామె కొనమూడిరితో మందహాసవం శక్యమె యెన్ని జన్మముల కైన?
యచు, "కుమారసింహా! నేను కన్నులను మేడువకుము, నీ వేడ్చితేని
ఇదియే మన వివాహము! ఈ హంతకుల జలజల నీలాలుగాలు" ననుచు
ములే మనలను గూర్చినవి!" అనిచెప్పి తమ్ముని నీవు జోకొట్టు హాయిలు
ములు విడచెను.

పాపము కలగిన మహావీరు! నీవు
మన దుష్టాన్ని విడచి, యామె "అయ్యో! నీవు
నా కుమార్తెనిమానినై యున్నా" —

భువ్రా — "కమలా! నన్ను తీసుకుపోయి నీవు
కన్ను వివాహమాడదనని చెప్పుము. నా
కవియేదాలును, ఆమీద నింక నే నెట్టి
నిరసననున కేనియు నవేక్షించను."

కమలా — "కుమారసింహా! నిన్ను వివాహ
మాడదనని చెప్పటకే నా హృదయము
నన్ను బ్రోత్సహించుచున్నది. అందుచే
నే నుద్ధరింపగ శక్యతానందమనభవిషం
గలను! ఈ ఢిల్లీ సింహాసన మధ్యమందు
మహాభాగ్యమునహితము నే ననుభవింప
గలనను సంపూర్ణ విశ్వాసమున్నది! కాని,
ప్రభూ! చిరకాలనర్థితమైన నామతసాంప్ర
దాయమును, కలగారవమును, నేను
కళంకభూతముఁ జేయఁజాలను. వాని నిమి
త్తము నేను నా ప్రేమధనమును భార
పోయటకు సంసిద్ధునై యున్నాను. నా మా
తాపితరులు మరణించిరికాని, వారియాత్మ
శాంతి నాసాఖ్యముకన్న వేయి రెట్టి ధికము.
నన్ను తీసుకుపోయి!" అని బాష్పాకృత
కేత్రమై గద్గదస్వరమున కమల మాటలు
చెలికెను.

ఆమె వాక్యములను ఖుస్రా సావధాన
ముగ నాలించి, యామె యెదుట మోకరించి,
"కమలా! ఇట్టి మహాన్నతాదర్శవిరాజిత
వైన నిన్ను నేనొక ప్రత్యక్షమైన వత్సముగ
భావించుచున్నాను! నీ యంతరాత్మ కెట్టిభంగ

కమలా! నీవు నీవు కందివచ్చు
కలిపి నీవు గావించి కమలనిదా
గోరువచ్చుటఁ దినినది వారగించి
ఎలమి నన్నలరించువా రెవ్వరింక?

'వెండు' లోయమ్మ గుమ్మడిపండు 'లనుచు
నెట్టికై నిన్ను నిమగ్ని చేసు కేక [X, కేక
లిడంగ, 'వెల యెంత' యని యమ్మ యచు
నవ్వి నన్నలరించువా రెవ్వరింక?

నవ్వులకు నిను నెట్టి నొవ్వనాడ,
'ఆమ్మ! నీవని పట్టింతు' ననుచు నన్ను
జేరి బుడమిడికన్నిరు చిందువాట
నేడ్చి నన్నలరించువా రెవ్వరింక?

'ఎచటి' కేసుచు నుంటివి, యేను వత్తు
ననుచు పరుగున నాచెంత కరుగుదెంచి
చిట్టిచేరుల నాకాలు చుట్టి పెనచి
ఎలమి నన్నలరించువా రెవ్వరింక?

'వెండు'న్నియ నుంచితీ వెన్న బువ్వ
పడిదీదీన్నియ బోసితి పాలు పెరుగు,
ఆరగింక జాబిల్లి' యనుచు పాడి
ఎలమి నన్నలరించువా రెవ్వరింక?

'బౌర! అబ్బాయిలమీద గోరువంక
చెప్పకము చెప్పకము నీవు చిట్టిపావ!
చెప్పితే నీరుకన్నులు చెడు' నటంచు
ఎలమి నన్నలరించువా రెవ్వరింక?

బువ్వ లోలుకంగ 'బువ్వలకుప్ప' లాడి
మోడ మారంగ 'దాగుడుమూత' లాడి
వేడుకలు మీట 'గుడ్డెనగూడు' లాడి
ఎలమి నన్నలరించువా రెవ్వరింక?

దేశాలన్నీ ఒకటి ఇంకా అనేకమున్నా చాలిచ్చినా
రావను. “దైవాశ్రయోపైతి మహానభావల మంచి
బిడ్డలవిని మనస్సుల మార్పుకోలేని నిర్భాగ్యులగు కత్తి
బిడ్డలకు నరకుని పనిపాలలో కట్టలు గొందురు లేదు
పొంగులన్నీ పొంగుటకొనవేసి శిశు, మీ శిష్టతైక్షణను
పశ్చాత్తపోనికొచ్చి “నిజముగా మేము ధర్మమే నమ్మి
నాము, అధర్మము మాకక్కూలేదు.” అని ప్రమాణిగ
చెప్పగలిగినట్లుంటే ఈ క్షుద్రుమనుండియే నరకుని ఆశ్ర
యించుట మానితయ్యిడి. మీరంటలు ధర్మమే నమ్ము
కొని ఉంటే మీకు పేదగలుగుతుంది, తిప్పవలయునా
సుఖముకొనము అమూల్యమైనధర్మమును అమృతకోకండి.
మిమ్ములను నరకుడు దెవరియోనే కాని చంపలేదు. మీ
కే నిజంగా ధర్మక్షేమమంటే ఆత్మదంపనే అనచాలిన్నీ
మీ పాలెటి ఉపచారములై పోకమానవు. ఒకవేళ చంపు
తాడే అనుకోండి. ఎవరిని చంపుతాడు? మీ ఆత్మ్యుల
చావులేదు కదా! కళకరిం పోగట్టినా? అది పోతే
మీకు మరేమింది. ఒకధర్మమున్నప్పుడు ఈ జన్మములో
మీరు సంపాదించుకొన్న వేసి మీతోరావు. అధర్మము
మీదిని మీ ముందుజన్మముయొక్క సౌఖ్యమంతా ఆధా
రపడియుండినా. కనుక ధర్మముకాపాడుకోకను ఎవర

కష్టములైతే అడుగులు వేసి ముందుగానే తీసుకోవాలి. దీనిని దానిలానే అర్థం చేసుకోవాలి.

తయ్యల బోయల వాళ్ళు కట్టిన పుట్టల కట్టెలు ప్రభుత్వం అనుమతి లేకుండానే వేసినట్లు తెలుస్తోంది. తయ్యల బోయల వాళ్ళు కట్టిన పుట్టల కట్టెలు ప్రభుత్వం అనుమతి లేకుండానే వేసినట్లు తెలుస్తోంది.

శుభము కలదిగా నున్నదిగాను నున్నదిగాను
అప్పుడు ఎటువని చా-గించి ప్రేమలను ప్రవర్తించి
నదిని చూపుతున్నదిగాను నున్నదిగాను నున్నదిగాను
ని నున్నదిగాను నున్నదిగాను అప్పుడు నున్నదిగాను
నున్నదిగాను నున్నదిగాను.

వారు మైదానమున నున్నదిగాని పర్వతమున నున్నదిగాని తెలియజేయుచు ప్రసంగించెడివాడుగా
వుని యెఱుఁగినాడు. ఇది వారు పాదమును వారముల
తీర్చి ప్రసంగించుచున్నది. మనువాసమున కిచ్చుకొనివచ్చిన
అనెటికలో న్నా నాలుకేసి విగ్రహములతిరిగి అంతా జిగ్గ
సారిగా మార్చుచున్నారనియును "కేము ఈ గోమ
మొట్టులు ఈ సమయమున కున్నవి? సహాయములేయును.
లిండిలే? ప్రాచీనములయినవని, కేనిని ఆర్యులనులకు
సేపకుడను. మమ్ములెంతే భగవంతునిగ కోయదున్నను
సకే అహింసనుచేసెను. అప్పుడునును జనబడును.
ఒకప్పుడాక్షియరు భగవంతుని! మే మిది తెలియితిగే
యెడల నీనందకరులములే మమ్ములను మాడ్చివేయు
మా!" అని ప్రమాదములులేక. ఈయన పంధకార
ములను తలమును దృఢపరత్వముల వలన.

5

నరకరాజ్యములూ అపరాధానానుభవప్రాధాన్యములు, హరికణిజములను సమైక్యపరచుచున్నవి. కొంతమంది దేశభక్తులు అనేకచోట్ల ప్రభావము చేయుచు క్రైస్తవ్యమే దివ్యబోధి అని అన్వేషింపజేయు చనువలగొన్నవారే ప్రముఖులగు నీరీతిని దీక్షింపజేయుచున్నారు. కొంతమంది చాలా నియమముగలవాడై నిరదాపకముగాను నితరభక్తజేయుచు స్వాధీకపరులగు నతనిచిత్తులకు విరాగింపజేయలేక పాపాలు చేయుచున్నారు.

[illegible][illegible][illegible]

భూమి దీనావధూని కుక్కనామ
 పాలనామనామ. ఒకనామ సమ్యక్సామ కమ
 తరచుకనుతి. ఒక్కనామ శ్రీకృష్ణునివర్గమునందలి
 అనంతామ. మల భూమిని రక్షించునని నామ
 బ్రతినినామ.

“ఏకాకారం అక్కడలేదు. వరదకు పాదాభిషేకం చేసేటప్పుడు బలమంతయు పోగొట్టుకొని శవమై పోయినాడు.”

[illegible]

అప్పుడు పాపమును పుట్టుకామను సంపాదించుకొని	అలిసి
అనినది విని యింక నుక్రాముఖముచేరి పంపి	బహుశా
కానీ పంపింపరాదు.	నంబు
అప్పుడు పాపమును పుట్టుకామను పంపించుకొని	తా
అనినది విని యింక నుక్రాముఖముచేరి పంపి	జేసి
కానీ పంపింపరాదు.	నినన
అప్పుడు పాపమును పుట్టుకామను పంపించుకొని	కాల
అనినది విని యింక నుక్రాముఖముచేరి పంపి	సం
కానీ పంపింపరాదు.	ము
అప్పుడు పాపమును పుట్టుకామను పంపించుకొని	నయ
అనినది విని యింక నుక్రాముఖముచేరి పంపి	

పాపమును తీర్చుకొట్టినాడు.
 మేల్కొలుపును దొర్లుచు వీరని. శ్రీకృష్ణుడు
 వివాహము శుభమున ఇందు నాపైబేరును. "శ్రీ
 కృష్ణుడు" అను పేరు విధిచెందును లేదు. విష్ణులు
 శ్రీకృష్ణుడు, కృష్ణుడు అనే ధేనువులేనంటే అంతా
 మునుమునున్నా. బుర్రెరెండు నోకలరెండు
 శ్రీకృష్ణుడు, విష్ణుడు కాంటే బుర్రెరెండు,
 శ్రీకృష్ణుడు విష్ణుడు భుంభుంభుం భుంభుంభుం

[illegible]

అప్పుడు ఆ కవిత్వమును అప్పటికి వ్రాసిన
అప్పుడు ఈ కవిత్వములు, అన్నింటి న్నూ

[illegible]

ప్రజలకనుకానికి పనికివచ్చేందుకు, అందుకు
సహాయము చేసియున్నందుకే కలకలలాడుతున్నాను.
అందుకే నాకు, ఇన్నామందులను ఉపసాహాయ్య
చేస్తూ వ్యవస్థాపక కమిషనరు జమలంగుడు పండి
తులతో భోజనాలు చేసినాడు. పరమేశ్వరుని సేవకు
యోగాలు చేసినాడు. క్రొత్తబట్టలు కట్టినారు.
మనకు గంగ ప్రక్షాళన చేసినాడు. కానీ
జమలంగుని ప్రతివారు ఇంట్లోను వాకిట్లోను లవల
లవలలు పుట్టించి కనకాలవలుగల వాని
ని ఉపసాహాయ్య చేసినాడు.

[illegible]

అంతో కాలమునుండి మునునక కాపాడుకొనుచు
 చ్చిన ఈపండుగయొక్క అంశభాగము గ్రహించి ఆత్మని
 మన నొందువలెను మహాభాగ్యము మనకింకను కలుగిం
 కను. చాచాభాయి, గోక్షే, తిలక, దాసు, మునాసి
 భాగ్యభావు లెంతో మనసు స్వంజ్యమును పంపానె
 దుటై కావలసినంత ప్రయత్నించి విఫలమై చ
 పాయివారు. శ్రీకృష్ణుని అపరావతారము మహాలా
 గాంధీగారు త్వరగా స్వరాజ్యము కలిగించువను కోస
 వినున, విశ్రాంతిలేకుండ ఆ సేక బాధలు పడుచున్నా
 ఉవును మనము నిరాడంబరముగ జీవింపుచు స్వరా
 సంపాదనకై వివరములకు వృత్తిచేయుచు భగవంతుని

